

UCHWAŁA NR 21/2014
KRAJOWEJ RADY SĄDOWNICTWA
z dnia 15 stycznia 2014 r.

**w przedmiocie przedstawienia wniosku o powołanie do pełnienia urzędu
na wolne stanowisko sędziego Sądu Najwyższego w Izbie Pracy, Ubezpieczeń
Społecznych i Spraw Publicznych, ogłoszone w Monitorze Polskim z 2013 r., poz. 565**

Na podstawie art. 3 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o Krajowej Radzie Sądownictwa (Dz. U. Nr 126, poz. 714), Krajowa Rada Sądownictwa postanowiła:

nie przedstawiać Prezydentowi Rzeczypospolitej Polskiej z wnioskiem o powołanie do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego Sądu Najwyższego w Izbie Pracy, Ubezpieczeń Społecznych i Spraw Publicznych kandydatury Pana dr hab. Dawida Piotra Miąsika.

UZASADNIENIE

I

1. Na wolne stanowisko sędziowskie w Izbie Pracy, Ubezpieczeń Społecznych i Spraw Publicznych Sądu Najwyższego, ogłoszone w Monitorze Polskim z 2013 r., poz. 565, swoją kandydaturę zgłosił tylko Pan dr hab. Dawid Piotr Miąsik.

2. Zespół członków Krajowej Rady Sądownictwa, na posiedzeniu w dniu 18 grudnia 2013 r., postanowił nie rekomendować Krajowej Radzie Sądownictwa powyżej wymienionej kandydatury na stanowisko sędziego Sądu Najwyższego w Izbie Pracy, Ubezpieczeń Społecznych i Spraw Publicznych (2 głosy „za”, 1 głos „przeciw” i 2 głosy „wstrzymujące się”).

Zespół członków Krajowej Rady Sądownictwa stwierdził, że kandydat jest wyróżniającym się pracownikiem naukowym, ale z uwagi na stosunkowo młody wiek (urodzony 27 maja 1975 r.) i przebieg kariery zawodowej nie posiada On odpowiedniego doświadczenia życiowego i orzeczniczego do zajmowania najwyższych stanowisk sędziowskich, w szczególności piastowania urzędu sędziego Sądu Najwyższego.

II

1. Krajowa Rada Sądownictwa, podejmując niniejszą uchwałę, kierowała się kryteriami wyrażonymi w art. 35 ust. 2 pkt 1 i 2 ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o Krajowej Radzie Sądownictwa. Dlatego Rada uwzględniła przede wszystkim uzyskaną przez kandydata ocenę

kwalifikacyjną, jego doświadczenie zawodowe, prowadzoną działalność naukową i publikacyjną, brak aplikacji sądowej oraz uzyskane stopnie naukowe, a także opinie przełożonych i uzyskane poparcie środowiska sędziowskiego.

Po wszechstronnym rozważeniu całokształtu okoliczności sprawy Krajowa Rada Sądownictwa uznała, że kandydatura Pana dr hab. Piotra Miąsika nie zostanie przedstawiona z wnioskiem o powołanie do pełnienia urzędu sędziego Sądu Najwyższego w Izbie Pracy, Ubezpieczeń Społecznych i Spraw Publicznych.

2. Pan Dawid Piotr Miąsik urodził się 27 maja 1975 r. w Rzeszowie. W 1999 r. ukończył wyższe studia prawnicze z oceną bardzo dobrą. Następnie został zatrudniony na stanowisku asystenta a od 2002 r. adiunkta w Zakładzie Prawa Wspólnot Europejskich (następnie Katedrze Prawa Unii Europejskiej) Wydziału Prawa i Administracji Uniwersytetu Marii Curie – Skłodowskiej w Lublinie. W grudniu 2002 r. uzyskał stopień naukowy doktora nauk prawnych. W okresie od 2003 do 2005 r. pełnił funkcję kierownika Podyplomowego Studium Zarządzania Funduszami Strukturalnymi i Prawa Unii Europejskiej na Wydziale Prawa i Administracji UMCS i Lubelskiej Fundacji Rozwoju. W latach 2002-2005 pełnił obowiązki Pełnomocnika Rektora UMCS ds. europejskich. W okresie od 2003 do 2004 r. współpracował z prof. dr hab. Andrzejem Wróblem przy tworzeniu i prowadzeniu Podyplomowego Studium Prawa Europejskiego dla Sędziów. Po uzyskaniu tytułu doktora nauk prawnych kandydat rozpoczął stałą współpracę z Kancelarią Prawno-Patentową prowadzoną przez profesora Ryszarda Skubisza. Od 2005 r. jest członkiem kolegium redakcyjnego Europejskiego Przeglądu Sądowego. W okresie od 2006 do 2011 r. współpracował z Krajową Szkołą Sądownictwa i Prokuratury, gdzie prowadził zajęcia warsztatowe z zakresu stosowania prawa Unii Europejskiej przez sądy krajowe. Od 2006 r. jest także pracownikiem naukowym Instytutu Nauk Prawnych PAN w Zakładzie Prawa Konkurencji. W 2013 r. uzyskał stopień naukowy doktora habilitowanego nauk prawnych w zakresie prawa na podstawie rozprawy habilitacyjnej „Stosunek prawa ochrony konkurencji do prawa własności intelektualnej”. Kandydat jest laureatem wielu nagród i stypendiów naukowych. Prowadzi także szeroką działalność publikacyjną. Ponadto od 1 stycznia 2006 r. jest zatrudniony w Sądzie Najwyższym na stanowisku asystent – specjalista ds. prawa europejskiego – członek Biura Studiów i Analiz oddelegowany do Izby Pracy, Ubezpieczeń Społecznych i Spraw Publicznych.

Kandydat uzyskał bardzo dobrą ocenę kwalifikacyjną sporządzoną przez sędziego wizytatora. W Jego ocenie kandydat jest osobą rzetelną i pracowitą. Posiada bardzo bogaty

dorobek naukowy. Sporządzone przez Niego projekty uzasadnień wyroków odpowiadają wysokim standardom merytorycznym i procesowym. Uzasadnienia pisane są poprawnym językiem, zachowują właściwą kompozycję i proporcje w rozmiarach poszczególnych części. Cechują się ponadto znakomicie wyartykułowanym i umotywowanym ostatecznym stanowiskiem zajęтым przez Sąd Najwyższy w danej sprawie. Z kolei sporządzone przez kandydata analizy prawne na potrzeby Biura Studiów i Analiz Sądu Najwyższego wskazują na szeroką i ugruntowaną wiedzę kandydata zwłaszcza w ważnej i trudnej dziedzinie prawa ochrony konkurencji i konsumentów oraz prawa regulacji energetyki i komunikacji elektronicznej, ale także z pozostałych dziedzin będących przedmiotem zainteresowań Izby Pracy, Ubezpieczeń Społecznych i Spraw Publicznych.

Na Zgromadzeniu Sędziów Izby Pracy, Ubezpieczeń Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 15 października 2013 r. Pan dr hab. Dawid Piotr Miąsik otrzymał 18 głosów „za”, przy braku głosów „przeciw” i głosów „wstrzymujących się” z mocą poparcia na poziomie 97 punktów.

Podczas Zgromadzenia Ogólnego Sędziów Sądu Najwyższego w dniu 28 listopada 2013 r. za Jego kandydaturą oddano 57 głosów „za”, przy 12 głosach „przeciw” i 5 głosach „wstrzymujących się”.

3. Przy podejmowaniu decyzji Krajowa Rada Sądownictwa kierowała się przede wszystkim oceną kwalifikacyjną oraz doświadczeniem zawodowym i życiowym kandydata.

Krajowa Rada Sądownictwa wzięła pod uwagę okoliczność, iż kandydat prowadzi bardzo szeroką działalność naukową, dydaktyczną i publikacyjną. Posiada bardzo wysokie kwalifikacje zawodowe do wykonywania pracy dydaktycznej i jest bardzo zdolnym pracownikiem naukowym. Posiada On stopień naukowy doktora habilitowanego w zakresie prawa.

Rada przeprowadziła także analizę dotyczącą czynności wykonywanych przez kandydata w Sądzie Najwyższym. Jego obowiązki zawodowe polegają przede wszystkim na opracowywaniu analiz prawnych na potrzeby Biura Studiów i Analiz Sądu Najwyższego oraz sporządzaniu projektów uzasadnień orzeczeń w sprawach przekazanych do właściwości Izby Pracy, Ubezpieczeń Społecznych i Spraw Publicznych.

4. Krajowa Rada Sądownictwa brała także pod uwagę fakt, że kandydat ukończył wyższe studia prawnicze z oceną bardzo dobrą oraz posiada stopień naukowy doktora habilitowanego nauk prawnych w zakresie prawa. Kandydat jest zatrudniony w Instytucie Nauk Prawnych

PAN na stanowisku profesora nadzwyczajnego. Rada uwzględniła również bardzo dobre opinie przełożonych i recenzentów dotyczące działalności naukowej i zawodowej kandydata.

Rada stwierdza, że kandydat posiada doświadczenie zawodowe związane przede wszystkim z pracą dydaktyczną i wykonywaniem funkcji pomocniczych dla orzecznictwa (wspomagających orzecznictwo) w Sądzie Najwyższym.

5. Krajowa Rada Sądownictwa uwzględniła również poparcie środowiska sędziowskiego udzielone kandydaturze Pana dr hab. Dawida Piotra Miąsika. Uzyskane wyniki głosowania zostały omówione powyżej.

6. W konsekwencji przeprowadzonej analizy materiałów zgromadzonych w sprawie oraz wnikliwym i szczegółowym omówieniu kandydatury Pana dr hab. Dawida Piotra Miąsika, Rada stwierdziła, że kandydat nigdy nie wykonywał zawodu sędziego. Nie pracował także w innych organach państwa i instytucjach, w których wykonywałby funkcje orzecznicze. W związku z tym nie posiada jakiegokolwiek doświadczenia orzeczniczego. Należy przy tym podkreślić, że nie ukończył On również aplikacji sędziowskiej, dzięki której mógłby poznać metodykę pracy sędziego. Nie ukończył także innych aplikacji prawniczych, ani nie posiada odpowiedniego wpisu na listy zawodowych pełnomocników. W związku z tym nie reprezentował stron przed sądami i innymi organami. W ocenie Krajowej Rady Sądownictwa sędzią Sądu Najwyższego, który zgodnie z art. 183 ust. 1 Konstytucji sprawuje nadzór nad działalnością sądów powszechnych i wojskowych w zakresie orzekania, powinny zostawać osoby, które nie tylko wyróżniają się wiedzą teoretyczną ale także odpowiednim doświadczeniem zawodowym i życiowym. Doświadczenia tego nie może zastąpić wykonywanie czynności asystenta sędziego Sądu Najwyższego, ponieważ zakres czynności sędziego Sądu Najwyższego jest nieporównywalny z obowiązkami asystenta w Sądzie Najwyższym. Ponadto na podstawie zgromadzonych w sprawie materiałów nie można stwierdzić jednoznacznie czy kandydat posiadający wyłącznie takie doświadczenie zawodowe odnalazłby się na sali sądowej i w jaki sposób układałaby się jego współpraca z innymi sędziami w ramach wieloosobowych składów orzecznich. Okoliczności te są kluczowe z punktu widzenia oceny kwalifikacji kandydatów do pełnienia najwyższych stanowisk sędziowskich, w szczególności urzędu sędziego Sądu Najwyższego.

W ocenie Rady Pan dr hab. Dawid Piotr Miąsik jest osobą, która z uwagi na wiek (niemająca nawet lat 40) i dotychczasowy przebieg kariery zawodowej nie posiada obecnie wystarczającego doświadczenia życiowego i zawodowego do piastowania urzędu sędziego w sądzie rangi Sądu Najwyższego.

7. Te okoliczności spowodowały, że w trakcie posiedzenia Krajowej Rady Sądownictwa w dniu 15 stycznia 2014 r. na kandydaturę Pana dr hab. Dawida Piotra Miąsika w tajnym głosowaniu oddano 6 głosów „za”, 8 głosów „przeciw” i 5 głosów „wstrzymujących się”, w rezultacie czego kandydatura ta nie uzyskała wymaganej bezwzględnej większości głosów.

Rada stanowi kolegialny organ konstytucyjny, a każdy z jego członków swobodnie przejawia swoją wolę i wyraża własne stanowisko w poddanych głosowaniu kwestiach, kierując się wyłącznie przekonaniem o słuszności i zasadności wyrażanego stanowiska.

Mając powyższe na uwadze, Krajowa Rada Sądownictwa postanowiła jak na wstępie.

Pouczenie

Od uchwały Krajowej Rady Sądownictwa przysługuje odwołanie do Sądu Najwyższego z powodu sprzeczności zaskarżonej uchwały z prawem. Odwołanie wnosi się za pośrednictwem Przewodniczącego Rady w terminie **2 tygodni** od jej doręczenia.

Do postępowania przed Sądem Najwyższym stosuje się przepisy o skardze kasacyjnej (art. 44 ust. 3 ustawy z dnia 12 maja 2011 roku o Krajowej Radzie Sądownictwa, Dz. U. Nr 126, poz. 714).

Przewodniczący

Krajowej Rady Sądownictwa

SSN Antoni Górski

